

VOJÁCI SPOLEČNĚ

Mediální platforma ASOCIACE „Vojáci společně“.

VYCHÁZÍ 12. PROSINCE 2013

Stav plnění hlavních cílů a plánu činnosti AVS za 1.pololetí 2013 plk.v.v.Ing. Jan Kříž

Výkonná rada a následně Prezidium ASOCIACE posuzuje pololetně rozhodující činnost ASOCIACE s cílem správně se orientovat v realizaci pro dané období. Mezi tyto rozhodující činnosti patří i plnění hlavních cílů a plánu činnosti.

1) Hlavní cíle činnosti ASOCIACE V ROCE 2013

Cíl první - realizovat společné úsilí sdružených organizací k dohodnutým činnostem, včetně koordinace vzájemné spolupráce tam, kde je to v zájmu AVS, nebo jednotlivých organizací a za tím účelem zabezpečit včasnou informovanost. Věnovat větší úsilí péči o členy organizací sdružených v AVS.

Organizace zahájily rok 2013 náročnou analýzou činnosti za rok 2012, což jednoznačně vyjádřilo směr dalšího společného úsilí. K realizaci společného úsilí byla připravena „pracovní konference“, která byla zdrojem možných činností pro sdružené organizace ve prospěch AČR na straně jedné, ale rozhodně také zdrojem informací v oblasti pro zkvalitnění péče o členy sdružených organizací. Přijaté závěry a jejich rozpracování byly opožděně předány členské základně.

Ke kvalitě této konference velmi odpovědně přispěly odbory a instituce ministerstva obrany. První cíl byl úspěšně realizován a nyní záleží na jednotlivých organizacích jak toho pro svoji činnost využijí v dalším období.

Cíl druhý - pokračovat v prohlubování spolupráce s resortem obrany ve smyslu memoranda o spolupráci z 8. 12. 2011. Aktivně nadále spolupracovat se zastupitelskými sbory na všech stupních.

Jak již bylo v cíli jedna uvedeno, odbory i služby MO významně spolupracovaly a pomohly zkvalitnění spolupráce. Poděkování patří Zdravotnické službě, Úřadu sociálního zabezpečení MO, Vojenské zdravotní pojišťovně a Vojenským lázeňským a rekreačním zařízením.

ASOCIACI nebyla poskytnuta žádná pomoc od Odboru veteránů, ba naopak byly zrušeny i pomocné činnosti uveřejněné v plánech na rok 2013 což způsobilo řadu komplikací.

Spolupráce se zastupitelskými sbory byla rozvinuta s magistrátem hlavního města Prahy, což vyústilo v záštitu primátora nad besedami konanými na středních školách, ale i ve finančním zabezpečení těchto besed.

Cíl byl velmi kvalitně plněn a jednoznačně zabezpečuje spolupráci ASOCIACI s resortem obrany a zastupitelskými sbory.

Cíl třetí - nadále se podílet na výchově k vlastenectví, národní hrdosti a na sportovních, kulturních i zájmových aktivitách.

Nosnou činností tohoto cíle jsou besedy veteránů II.světové války v posádkách AČR a civilních středních školách. Uskutečněny byly čtyři besedy:

- Vojenský útvar 6950 Stará Boleslav
- Střední odborná škola stavební a zahradnictví Praha
- Střední průmyslová škola sdělovací techniky Praha
- Základní škola generála Peřiny.

Všechny kulturní a sportovní akce organizací byly rovněž splněny, z nichž některé se stávají tradicí (Poslední leč, Letecký ples, Ostravsko-opavské operace, Jezerka).

Cíl je velmi úspěšně plněn a je významným celorepublikovým přínosem v oblasti národních tradic a výchovy k vlastenectví.

Cíl čtvrtý - členskými organizacemi ASOCIACE publikovat cíle, činnosti a formy práce AVS, dosažené výsledky i mezinárodní spolupráci.

Tento cíl se nedaří důsledně plnit ani členskými organizacemi ani vedením ASOCIACE. Získáme značné množství fotodokumentace z činnosti prováděných akcí, ale neumíme je publicisticky využít.

Nezbývá než hledat v organizacích vhodné členy, kteří ve spolupráci s Odbornou radou AVS pro publicitu tento stav změní.

Z á v ě r :

Stanovené cíle pro rok 2013 jsou velmi kvalitně plněny mimo publicitní činnost.

2) Plán činnosti ASOCIACE NA ROK 2013

II. Zasedání Prezidia

Za první pololetí byly uskutečněny tři v nichž stanovená témata byla projednána v plném rozsahu.

Neproběhla beseda s náměstkem ministra obrany, protože byl odvolán z funkce. Rovněž neproběhlo plánované jednání v červnu s ministrem obrany o které nebyl požádán, vzhledem k vzniklé aktuální politické situaci.

III. Zasedání Výkonné rady

Byly provedena tři zasedání a splněny všechny plánované body.

IV. Činnost Odborných rad

Odborné rady jsou jednou z činností, která vyžaduje zlepšení. Zlepšila se účast předsedů OR na zasedáních Prezidia. Odborné rady nejsou doplněny, takže jejich aktivita tím trpí.

V. Činnost kontrolní komise

Komise byla doplněna v souladu se stanovami. Nebyly zatím vytvořeny optimální podmínky pro její činnost. Proto Výkonná rada musí cestou Prezidia tuto skutečnost řešit.

VI. Významné akce orgánů a organizací ASOCIACE

Tak jak stanovuje plán, byly akce od poř. čísla 1 až po 13 splněny mimo číslo 5.

Podílely se na nich zejména:

- Vojenský klub myslivosti
- Sdružení zahraničních letců – východ
- Zpravodajská brigáda
- Vojenská sekce KPV.

Úspěšnost těchto akcí je značná.

VII. Spolupráce se státními orgány a organizacemi

Do současnosti proběhla spolupráce s kanceláří prezidenta republiky při zpracování návrhů na vyznamenání. S Odborem obrany – vlády ČR při zabezpečování konference AVS.

Tato oblast vyžaduje důslednější dodržování plánu, ale i aktivitu Výkonné rady.

VIII. Organizační termíny

Tato část plánu je pomoc organizacím jak je možno využít řady termínů.

Zatím je naší největší slabinou dodržování těchto termínů. Ztrácíme tímto mnoho možností pro rozvoj i aktivitu činností. Tato oblast vyžaduje zlepšení činnosti organizací.

CELKOVÝ ZÁVĚR :

Plán činnosti je velmi úspěšně plněn a přispívá tím významně celkové činnosti ASOCIACE. Zlepšení vyžadují kapitoly V., VII. A VIII., což je v silách ASOCIACE pro rok 2013.

Za dosažené výsledky je nutné všem dobrovolným funkcionářům ASOCIACE i sdružených organizací p o d ě k o v a t.

HLAVNÍ CÍLE

činnosti ASOCIACE „Vojáci společně“

v roce 2014

Rok 2013 byl dalším rokem v němž ASOCIACE a v ní sdružené organizace se snažily realizovat základní činnost.

Na určitý úspěch roku 2013 měly vliv především sdružené organizace a orgány ASOCIACE ve spolupráci s Vojenskou zdravotní pojišťovnou, Vojenskými lesy a statky, Vojenskými rekreačními a lázeňskými zařízeními, jakož i organizační spolupráce s Velitelstvím společných sil, Vojenskou policií, Odborem komunikace MO, Universitou obrany, Posádkovým velitelstvím Praha a řadou dalších.

Bohužel rok 2013 je rok, kdy vystoupilo z AVS 6 organizací (UNIASK, SL ČR, SL-1939-45, SVP, AZB A PTP).

Rok 2014 musí být rokem, kdy zahájíme důslednou konsolidaci ASOCIACE.

V roce 2014 soustředíme pozornost na tyto hlavní cíle:

- Pokračovat v prohlubování spolupráce s resortem obrany a ujasnit si postavení AVS a jeho úkoly. Po vyhodnocení připomínek a návrhů asociovaných organizací počátkem roku 2014 uskutečnit sněm.
- Realizovat společné úsilí sdružených organizací k dohodnutých činnostem a za tím účelem zabezpečit informovanost a věnovat větší úsilí o ujasnění dalšího působení AVS a získání dalších organizací za členy.
- Rozvíjet spolupráci se zastupitelskými sbory. K tomu připravit dlouhodobou dohodu o spolupráci s MO ČR a zpracovat plán obsahového zaměření při jednání se státními a politickými orgány.
- Nadále se podílet na výchově k vlastenectví, národní hrdosti ve vojenských posádkách a civilních středních školách. Dále na sportovních, kulturních a zájmových aktivitách.
- Publikovat v širší míře cíle, činnost a formy práce AVS, mezinárodní spolupráci jakož i dosažené výsledky.

BESEDY

s válečnými veterány úspěšně pokračují

Seznam uskutečněných besed ASOCIACE „Vojáci společně“

V souladu s dohodou mezi Generálním štábem AČR a ASOCIACÍ „Vojáci společně“ byly uskutečněny besedy veteránů II. světové války v následujících posádkách:

- rok **2005** - Brno, Olomouc, Stará Boleslav, Vyškov
- rok **2006** - Jince, Přáslavice, Přerov, Žatec
- rok **2007** - Čáslav, Hranice, Prostějov, Vyškov a Hradní stráž Praha
- rok **2008** - Náměšť nad Oslavou, Pardubice, Praha, Strakonice, Vyškov
- rok **2009** - Bechyně, Chrudim, Liberec, Tábor, Stará Boleslav
- rok **2010** - Kbely, Lipník, Opava, Vyškov, aktivní zálohy: Libavá, Boletice (Hradec Králové, Pardubice, Praha hl.m., Střední Čechy)
- rok **2011** - Jindřichův Hradec, Klatovy, Libavá (KVV Zlín), Libava (KVV Olomouc), Rakovník
- rok **2012** - Universita obrany Brno – 4x,
- Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Moravská Třebová
- Gymnázium MZN a veřejných vztahů v Praze – Stodůlkách
- Gymnázium Praha 7, Nad Štolou 1
- Gymnázium prof. Jana Patočky, Praha 1, Jindřišská 36
- Gymnázium, Praha 4, Budějovická 680
- Gymnázium Milady Horákové, Praha 4, Na Planině 1393
- Gymnázium Karla Sladkovského, Praha 3, Sladkovského náměstí 3
- rok **2013** - Vojenský útvar 6450 Stará Boleslav
- Základní škola genpor. Františka Peřiny, Praha 6 – Řepy, Socháňova 1139
- Střední odborná škola stavební a zahradnická, Praha 9, Učňovská č.1
- Střední průmyslová škola sdělovací techniky, Praha 1, Panská 3
- Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola dopravní, Praha 1, Masná 18
- Střední odborná škola civilního letectví, Praha 6 – Ruzyně

Besedy dále pokračují.

Účastníky těchto besed z řad veteránů II.světové války byli:

arm.gen. Ing. Tomáš SEDLÁČEK
gen.mjr. Stanislav HLUČKA
brig.gen. Miloslav MASOPUST
brig.gen. Ing. Jan PAROULEK
brig.gen. Zdeněk ŠKARVADA
brig.gen. Miroslav ŠTANDERA
brig.gen. Alexander BEER
plk. Emil BOČEK
a příležitostně veteráni z míst posádek.

plk.doc. Ing. Ján DAŇKO
plk. Vladimír PALIČKA
plk. Ivan SOLOVKA
plk. Ing. Jiří ŠIMEK
plk. Ludevít ŠTEFKA
plk. Ing. Antonín ŠTÍCHA
plk. JUDr. Lubomír ÚLEHLA
plk. Pavel VRANSKÝ

ASOCIACE předpokládá besedy uskutečnit ve všech posádkách v nichž armáda bude trvale dislokována.

Svoboda je nyní samozřejmostí, ale stála hodně

(beseda ve Vojenské akademii Vyškov)

Asociace Vojáci Společně (AVS), sdružující samostatné organizace a zájmová sdružení se vztahem k resortu obrany a vojenským aktivitám, ve spolupráci s Generálním štábem AČR uskutečnila další z celé řady besed s válečnými veterány, tentokrát pro posluchače důstojnického a praporčického kurzu u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

Mezi příslušníky dvou nejvýznamnějších kariérových kurzů u VeV-VA, tak zavítali prezident AVS plukovník v.v. Jan Kříž, viceprezident AVS podplukovník v.v. Ladislav Rídl a spolu s nimi přímí účastníci bojů 2. světové války plukovník v.v. Pavel Vranský a poručice v.v. Věra Biněvská – Holubeva.

„Besedy s válečnými veterány naše asociace organizuje v posádkách napříč celou AČR již od roku 2005 a to z toho důvodu, aby byly co nejvíce využity poznatky přímých účastníků bojů a jak je sami dnes poznáte, byli to vynikající bojovníci proti fašismu....“ Taková byla úvodní slova moderátora besedy plukovníka Kříže, která zazněla před více než šedesátkou praporčíků a důstojníků.

„Ne každý den se podaří setkat se tváří v tvář s těmi, kteří neváhali, když byla naše vlast ohrožena, vzít do ruky zbraně a jít za ni bojovat“, zdůraznil posluchačům podplukovník Rídl, který také blíže osvětlil vojensko politickou situaci v letech před válkou a mimo jiné uvedl: „Cíl pro který statisíce vojáků trpělo a položilo svůj život, se v květnu 1945 stal skutečností, avšak stálo to hodně krve a potu“. Což také stvrdila následující filmová koláž očima válečných reportérů Boj za svobodu, která byla v závěrečné části obohacena také o účast českých vojáků v novodobých zahraničních misích do roku 2008.

Hrůzné scény především z bojů 2. světové války vystřídalo vyprávění těch, kteří je sami zažili. Plukovník Vranský (92) i poručice Věra Biněvská – Holubeva (84), jedna z těch statečných dívek, které i přes svůj nízký věk narukovaly do armády a zúčastnily se těžkých vojenských operací po boků mužů, oba i přes svůj pokročilý věk, velmi poutavě zasvětili posluchače do toho, jak se do armády dostali a čím vším si museli na trnité cestě k naší svobodě projít. Věra Biněvská – Holubeva do svého vyprávění zahrnula i osudy starší sestry, známé snajperky Vandy Biněvské.

„Vy jste naši následovníci, ti, na kterých teď spočívá zodpovědnost, aby ta naše svoboda byla i nadále zachována.“ slova plukovníka Vranského směrem k posluchačům, jsou stejně tak platná pro každého z nás. Bylo nám všem ctí setkat se osobně s těmi, kteří ji pro nás také vybojovali.

text. kapitánka Monika Nováková, tisková informační důstojnice VeV-VA

OHLASY na besedy na středních civilních školách hlavního města Prahy prováděné pod záštitou primátora hl.m.Prahy

Postřehy a dojmy

beseda s veterány II. světové války, 7. 11. 2013

třída 3. D ekonomického lycea Obchodní akademie, Praha 1, Dušní 7

Dne 7. 11. jsme byli poctěni návštěvou veteránů z 2. světové války. Nejdřív jsem si myslel, že to budou další nudné monotónní projevy o tom, co už dávno vím. Ve chvíli, kdy jsem přišel na místo konání besedy a uviděl veterány, zahrnula mě vlna respektu a úcty. I přes svůj vysoký věk byli mnohem aktivnější a plní vitality než mnozí z nás, znuděných studentů. Nejvíce mě zaujal pan Vranský. Je mu kolem 90 let, ale byl opravdu příjemný a vyzařovala z něj pozitivní energie. Dále mě zaujala paní Holubeva, která prožívala hrůzy války, když jí bylo pouhých 14 let.

Byl jsem uchvácen jejich statečností a vitalitou. Moc jsem si tu besedu užil, dověděl jsem se spoustu nových věcí a získal další důvod, proč být hrdý na lidi z České republiky.
(Vojta S.)

Velmi zajímavé a poučné. Asi poprvé ve svém životě jsem se opravdu zamyslela nad pojmem vlastenectví a co to pro mě vlastně znamená. Lidi, kteří se zde představili, obdivuji za to, co v životě museli prožít, ale také proto, že k nám na školu vůbec přišli a chtěli se o své zážitky podělit. Bylo vidět, že i v takových letech mají spoustu energie, kterou se snaží předávat dál. Byla to pro mě velká čest se s nimi setkat.
(Petra V.)

Mé bezprostřední dojmy jsou ve všech směrech kladné. Už jen to, že jsme v jedné místnosti s lidmi, kteří zažili doby a věci, které my známe jen z filmů a obrázků, mě fascinovalo.

A když potom začali hosté vyprávět o svých zážitcích z války, skoro jsem ani nedýchal, abych náhodou nezmeškal nějakou informaci nebo abych nevyrušil.

Co mě nadchlo snad ze všeho nejvíce, bylo, když začali mluvit o vlastenectví. Česká země má totiž na to, aby byla výše, ale momentální politická situace spíše odrazuje mladé lidi od toho, aby byli na svou zemi pyšní a hrdě se hlásili k národu českému.
(Martin S.)

Nejvíce mě překvapilo a udělalo na mě velký dojem to, jak mladí se tito lidé hlásili do války. Obdivuji jejich neskutečnou odvahu a vlastenectví. Když pomyslím na to, že v průběhu války byli někteří z nich mladší než já, nechce se mi tomu ani věřit. Je skvělá věc, že se o své zážitky chodí podělit s mladými lidmi. Určitě jsou pro nás velkými vzory. Nevím, zda bych snesla psychické a fyzické následky války tak skvěle jako oni. Určitě ne.
(Eliška Ber.)

Podobnou besedu už jsem zažila na základní škole (dokonce s jedním z účastníků této naší dnešní besedy). O II. světovou válku se zajímám, ale spíše o psychologické, citové vnímání lidí, co válku přežili, než o nějaká data, příčiny a důsledky. A proto mě tato beseda velice zaujala. Tyto lidi obdivuji, jak něco takového dokázali přežít a hlavně se s tím s námi o to podělit. Nejvíce mě překvapil asi jejich optimismus po tom, co všechno zažili.
(Veronika D.)

Zpočátku, když veteráni vstoupili do třídy, jsem si vůbec neuvědomovala, že se zúčastnili války. Když ale začali vyprávět své zážitky a pocity, když jsme zhlédli sestřih

dokumentárních záběrů, uvědomila jsem si, že jsou to hrdinové a že přežili to, co si my nedokážeme vůbec představit. Jsem moc ráda, že jsem měla možnost setkat se s takovými lidmi.

(Karolína Š.)

Beseda mě velmi zaujala. Obdivuji vitalitu těchto lidí a čím vším si museli během války projít. Nejsympatičtější mi byl pan plk. Vranský, který podle mého názoru reagoval na naše dotazy velmi vstřícně.

Jejich vzpomínky i promítnutý dokument mě vážně silně zasáhly. Říkám si, jaké má naše generace štěstí, že žijeme v relativně klidné době – nemyslím-li na politickou situaci.

(Martina V.)

Můj názor? Překvapilo mě to. Osobně si myslím, že jsou to pro každého z nás hrdinové. BYLA ČEST PODAT SI S NIMI RUKU. Vím, že si toho hodně prožili, sama bych to ale zažít nechtěla. Neumím si moc představit, že bych ve svých 18 letech šla do války. Obdivuju je.

Už to asi nezažiju podat si ruku s válečným veteránem. Nechala jsem si podepsat kartičku a dala ji tátovi. Byl nadšený.

(Lenka M.)

Byla jsem překvapena tím, jakou hrůzu si Tito lidé museli prožít a že o tom teď mohou otevřeně mluvit a ochotně odpovídat na naše dotazy. Beseda se mi velice líbila a všech veteránů mi bylo neuvěřitelně líto, jelikož to, co zažili oni, nezažil nikdo z nás posluchačů. Statečnost a odhodlání, se kterými šli do boje, jsou naprosto neuvěřitelné.

Tito lidé mají můj hluboký obdiv. Jedinečný zážitek, který se neopakuje. Jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit takové besedy.

(Eliška Ben.)

Beseda s veterány se mi moc líbila a zaujala mě. Přítomní dokázali popsat své osudy, příběhy, dojmy a pocity tak dobře, že jsem si to dokázal naživo představit.

(Michal O.)

Tato beseda na mně velmi zapůsobila. Slyšet od lidí vyprávění o válce, kterou sami prožili, ve vás zanechá nějakou tu stopu. Když si představím, že bych šla ve 14 letech dobrovolně do války – já bych to nedokázala. Ti staří lidé byli otevření a přímo nadšení, že se nám mohou svěřit se svými zážitky. Já osobně jsem velmi ráda, že jsem nic podobného jako oni nezažila, protože to člověka poznamená do konce života.

(Kristýna H.)

Beseda s válečnými veterány mi přinesla mnoho smíšených pocitů. Nejsilnější byly pocity soucitu, neuvěření, zbytečnosti, uvědomění si „katastrofálních“ změn generačního vývoje. Byl to pro mě silný zážitek a jsem neskutečně ráda, že se mi tato příležitost naskytla.

(Tereza Š.)

Musím říct, že beseda na mě ohromně zapůsobila a donutila mě o válečné tematice velmi přemýšlet. Máme velké štěstí, že žijeme v době, ve které žijeme, a že se naše generace nemusela projít celou tou hrůzou. Jen málokdo si umí tu dobu představit. Měli bychom vzdávat hold lidem, kteří si nejen to vše prožít museli, ale ještě k tomu se nebáli v bojích nasadit vlastní životy. Tak jako váleční veteráni, kteří nás navštívili.

(Polina)

Okna do minulosti

(napsala studentka 4.ročníku Helena Taubmannová, 4. D
Ekonomického licea Obchodní akademie Praha 1)

Na chvíli, jen na chvíli si představme, zkusme si představit, že je válka... Jsme v malebném městečku na pomezí Polska a Ukrajiny. Nacistické Německo zahájilo útok na SSSR. Na tamějším náměstí stojí lidé, radují se a mávají. Vítají své „osvoboditele“ od sovětského útlaku. Zatím netuší. Ani nemohou. Netuší, že se záhy stanou svědky nacistických zvěstí a krutostí války, protože jejich „osvoboditelé“ jsou vlastně chladnokrevní kati. Netuší, že během pár měsíců bude část z nich popravena. A další část obyvatel tohoto městečka se přidá k odboji a bude hrdinně odolávat a odporovat Němcům.

A teď se přeneste kousek dál. K Buzuluku. Třináctiletá holčička se snaží prodat k podplukovníku Svobodovi, který formuje československou jednotku. Chce se přidat k armádě jako její starší sestra. Je mladičká, ještě dítě. Má obavy. Ale také odhodlání, které jí dopomůže k jejímu cíli.

Najednou pocítíte horký vzduch, teď jste vojákem v obklíčeném Tobruku. Jste možná dělostřelcem z protiletectvého oddílu, jehož snem je stát se letcem. Jenomže stane se jím, přežije tuto zkoušku? Odolá jeho jednotka oblehání? Vydrží těžké přírodní podmínky a monotónní stravu? Vždyť jíst každý den po 6 měsíců hovězí maso z konzervy a sušenky, už to by zlomilo spoustu lidí.

Z mladé dívky je telegrafistka. Morseovka je pro ni trochu romantickou hrou, ale závisí na ní životy lidí. Teď je někde u Kyjeva, odříznuta od velitelství. Vydána na pospas válce. Je se svou jednotkou bez jídla, bez podpory. Tato zkouška trvá týden. Kdo utiší jejich hlad, než se obnoví spojení se zbytkem armády? Plody obsypaná jablona – a všude kolem miny...

Z dělostřelce je letec, patří mezi elitu. Běží k svému stroji, provádí jeho kontrolu. Motory jsou v pořádku, křídla má zatím obě. Nasedá do kokpitu. Kontrolky a tlačítka svítí. Nádrž benzínu je plná. Bude to stačit, aby přežil? Na to, aby za několik hodin přistával zde zpátky na letišti, mu skvělý stav jeho letadla nestačí. Potřebuje rychlé reflexy, rozhodnost a pořádnou dávku štěstí. Vráti se jeho kamarádi? Nebo najde jen další prázdné postele, až se vrátí? Najíždí na runway. Vzlétá. Opouští letiště. Na něm zanechává na vrchu svého vojenského pytle svou zvěť...

My ale dnes sedíme v Praze ve škole. Máme štěstí, že už válka není. Máme štěstí, že můžeme naslouchat lidem s takovými osudy. Za několik let už nikdo nebude moci vyprávět svoje osobní příběhy a autentické zážitky. Myslím, že tito lidé, tito vojáci, hrdinové, vlastenci si zaslouží naši pozornost a úctu. A jejich vyprávění nás přinutí klást otázky. Co to je vlastenectví? Za co vlastenci bojují? Jedni za ideály. Za svůj stát, svobodu, demokracii, vymýcení zla ze světa. Druzí bojují proto, aby jejich rodiny, přátelé, milénky mohli žít v míru a pokoji tam, kde se narodili. Všichni tito lidé neváhají něco pro to udělat.

Brigádní generál Miloslav Masopust, plukovník Pavel Vranský (který letos dne 28. října přidal ke svým řádům i ocenění od prezidenta republiky) a poručík Věra Holubeva přišli v doprovodu plukovníka Kříže a plukovníka Nováka z vojenské asociace mezi nás a vyprávěli o svých životních zkušenostech a událostech druhé světové války. Je mi ctí, že mohu jménem celé naší školy poděkovat a vzdát hold těmto skvělým lidem.

Činnost Svazu civilní ochrany ČR

za SCO ČR zpracoval pplk.v.v. Mgr. Ladislav Rídl

Redakce bude postupně seznamovat čtenáře s činností asociovaných organizací.
Dnes o Svazu civilní ochrany ČR.

Dovolte, abych uveřejnil několik poznámek k další činnosti Svazu civilní ochrany České republiky člena ASOCIACE "Vojáci společně"

Je jednoznačné, že minimalizace vzniku globální vojenské konfrontace určuje v současné době další směr i charakter připravovaných opatření k ochraně obyvatelstva.

Tato opatření se promítla již v naplňování Směrů dalšího rozvoje i do plánu práce SCO ČR.

Zaměřím se při hodnocení plnění těchto vytýčených úkolů především na činnost našich klubů.

Je zřejmé, že základním posláním, podle zkušeností posledních let se jeví u řady klubů, jako prvořadé pracovat s mládeží.

Bohužel však ne všechny naše kluby mají dostatek ochotných a kvalifikovaných instruktorů pro práci s mládeží. I když na druhou stranu lze jako další z příčin vidět omezení finančních zdrojů svazu. Náš svaz není již schopen trvale a v potřebném rozsahu financovat práci jednotlivých klubů, i když se zatím část rozpočtu svazu věnuje zvýšení příspěvku právě klubům kteří s mládeží pracují.

Dále je nutno hodnotit podíl svazu a jednotlivých klubů na přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.

Základním úkolem ke kterému se zavázal SCO ČR ze vzájemně uzavřeného Memoranda o spolupráci mezi Svazem civilní ochrany České republiky a Hasičským záchranným sborem ČR ze dne 11.3.2003 je stanoven v bodě 2/1 úkol:

- pomoci základním a středním školám při výuce tematiky ochrany člověka za mimořádných událostí podle Metodických pokynů MŠMT a úkolů vydaných GR HZS.

V prvé řadě jde o pomoc základním a středním školám při výuce tematiky ochrany člověka za mimořádných událostí.

Tento úkol je v řadě okresů realizován našim lektorským sborem v rámci předmětu „Ochrana člověka za mimořádných událostí“ a to účinnou pomocí při organizování a zabezpečení praktických cvičení žáků základních a středních škol podle pokynů MŠMT k začlenění tematiky ochrany člověka za mimořádných událostí do vzdělávacích programů čj. 12050/03-22 ze dne 4.3.2003.

Dalším pro náš svaz důležitým úkolem je organizování a zajišťování postupové soutěže „Dokaž, že umíš“ Mladý záchranář, který je určen především pro neorganizovanou mládež.

K významnému úkolu vyplývajícího z usnesení Vlády ČR o organizování přípravy obyvatelstva k sebeochraně a vzájemné pomoci a seznamování obyvatelstva se zásadami evakuačních opatření a zásadami improvizovaného ukrytí a individuální ochrany nebyla dosud ze strany složek HZS ani místních orgánů, žádná společenská objednávka.

Jiný podíl na přípravě obyvatelstva nebo zařízení CO dosud není patrný, ač zjevně chybí kromě prevence a likvidace požárů plnění dalších úkolů zařízení civilní ochrany podřízených starostům obcí. Což by se mělo více projevit ve znalostech obyvatelstva k ochraně a účasti na rychlé likvidaci následků povodní, průmyslových a ekologických havárií apod.

Z těchto důvodů se nám nedaří (nejsou požadavky) plnit dohodnutý úkol zabezpečit podle požadavků SH ČMS přípravu personálů zařízení civilní ochrany vytvářených na bázi dobrovolných jednotek požární ochrany, k čemuž se SCO ČR o.s. v rámci spolupráce zavázal.

Přes tyto problémy si některé kluby našli formu vzájemné spolupráce (viz Praha účastí na ukázkách činnosti IZS).

Jsou i další formy, kterými se svaz zabývá, jako je pomoc při zpracování plánů havarijní připravenosti a pomoc obcím jako orgánům krizového řízení v přípravě provádění záchranných a likvidačních prací, nouzového přežití, varování, evakuaci, ukrytí apod.

Jedna z možných cest je pomoc obcím při možném vytváření informačních a poradenských center k problematice ochrany obyvatelstva.

Ve svém příspěvku jsem chtěl pouze ukázat možné cesty, vše ostatní je vždy závislé nejen na aktivitě klubu a bohužel i na podmínkách, které jsou v jeho prostředí k jeho činnosti vytvořeny a případně jaké požadavky jsou školskými orgány a orgány krizového řízení či HZS na kluby vzneseny,

Jen tak se nám podaří činnost našeho svazu nejen udržet ale i vytvořit ze svazu aktivní prvek ochrany obyvatelstva.

Den veteránů v Chomutově

předkládá plk.v.v Ing. Senevič

Předseda SVZ ČR člen VR AVS pokládá v Chomutově věnec u pomníku obětí války při příležitosti dne Veteránů.

Bylo to tak a ne jinak

Zpracoval J. Ryba, člen PTP
předložil plk.v.v.PaedDr. Jan Novák

V srpnovém čísle „Vojáci společně“ z roku 2012 byla zveřejněna objektivní stručná vzpomínka plk. PaedDr. Jana Nováka na některá důležitá historická fakta ve vývoji Československa v letech 1939 – 1945. Nadpis zmíněného článku používám i já pro i text tohoto informativního příspěvku o Pomocných technických praporech – vojenských táborech nucené práce (PTP – VTNP).

Tyto pracovní jednotky vznikly a existovaly v 50. letech minulého století (1950 -1955) a byly saturovány podle kritérií vydaných tehdejším MNO. Určené Komise měly na základě údajů z dotazníku (povinně vyplněném brancem) i osobního pohovoru určit „politicky nespolehlivé osoby“ podle jedenácti kritérií, přidělit jim klasifikaci „E“ a odeslat je k výkonu nucených prací do PTP. Kritéria byla následující:

- 1/ osoby, které se dopustily trestných činů podle dekretů prezidenta republiky nebo zákona na ochranu republiky
- 2/ osoby dodané do táborů nucených prací
- 3/ osoby, které byly nebo jsou majiteli továrny nebo jiného podniku s počtem zaměstnanců vyšším než 10
- 4/ osoby, které vlastní nebo vlastnily pozemky ve výměře nad 20 – 30ha podle úrodnosti, které lze označit jako venkovské boháče

- 5/ osoby, které vlastnily velkoobchod
- 6/ osoby, které vlastní movitý majetek, který je pramenem bezpracného zisku nejméně 10 tisíc měsíčně
- 7/ osoby, které byly po únoru 1948 odstraněny akčními výbory z veřejného života
- 8/ osoby, které jsou dětmi nebo manžely osob uvedených v bodech 1 až 7 (!)
- 9/ osoby, které byly po únoru 1948 z politických důvodů vyloučeny ze studia na školách
- 10/ osoby, jejichž rodiče nebo sourozenci uprchli do zahraničí
- 11/ osoby, které pokládá SNB za politicky nespolehlivé z jiných, zde neuvedených důvodů.

Odvedenci byli zařazováni buď do „lehkých“ (stavby, lesy, silnice) nebo do „těžkých“ PTP (báňské podniky - hlubinné a povrchové doly). Celkem prošlo útvarů PTP 60 – 90 000 mladých mužů. Od podzimu 1951 byla zavedena instituce tzv. výjimečných vojenských cvičení ve věku od 17 do 60 let (dokonce i bez branné povinnosti) s určením „na dobu neurčitou“. Alexej Čepička formuloval již v srpnu 1951 na zasedání vojenské rady tuto povinnost takto: „Orgány strany nám doporučují, abychom se podívali na ty, kteří se ukazují jako zbyteční pro budování socialismu u nás. Jedná se o syny kulaků a různé městské povaleče. Dávají nám v úvahu, zda je nemáme povolávat do vojenské služby na delší dobu, např. na tři roky. To ovšem lze udělat na základě soupisů, které by provedly orgány ministerstva národní bezpečnosti a lidové správy. Ministerstva vnitra pak vytvořila směrnice pro povolávání nespolehlivých osob na výjimečná cvičení. Stručně řečeno, jednalo by se o osoby třídně cizí lidově demokratickému zřízení, osoby, které sabotují práci nebo mění často práci a projevují se sabotážemi a nepřátelstvím k lidově demokratickému zřízení. Na základě těchto rozhodnutí byl ve vojenských útvarech PTP zadržen i po uplynutí dvouletého nasazení nemalý počet pětépáků.

Všechny výše uváděné počiny ústředních státních orgánů byly v rozporu s tehdy platnou Ústavou z roku 1948, branným zákonem a mezinárodními dohodami uzavřenými Československým státem. Dopady na životy pětépáků i jejich rodin po návratu „z vojny“ poznamenaly stovky osob a jejich rodin až do roku 1989.

O způsobech a metodách povolávání občanů do PTP, pobytech a poměrech v kasárnách, lágrech a táborech, jednání velitelů, apod. existuje řada (stovek až tisíců) autentických konkrétních vzpomínek a údajů v literatuře, bulletinech a v různých písemnostech. Veřejnost je, bohužel, dodnes o těchto opatřeních minimálně, nebo zkresleně informována.

GENERÁLNÍ PARTNER

Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky je generálním partnerem ASOCIACE „Vojáci společně“.

PARTNEŘI ASOCIACE „VOJÁCI SPOLEČNĚ“

**ASOCIACE „Vojáci společně“ děkuje generálnímu partneru a
partnerům AVS za významnou spolupráci
v roce 2013**

ASOCIACE „Vojáci společně“ přeje všem členům organizací sdružených v AVS a partnerům klidné prožití Vánočních svátků, pevné zdraví a úspěšný rok 2014.

IMPRESUM

Dokument připravila kpt.v.v.Růžena Bílková ve spolupráci s plk.v.v.Ing. Jaroslavem Koštířem a autory článků.

Uzávěrka 29. listopadu 2013. distribuce – prosinec 2013.